

skargą wniesioną w pierwszej instancji ponad dziesięć lat przed dniem wejścia w życie tego przepisu i gdy administracja podatkowa przegrała sprawę w dwóch pierwszych instancjach.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. — Cantiere navale De Poli SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-167/11 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 1177/2002 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego)

(2012/C 194/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cantiere navale De Poli SpA (przedstawiciele: A. Abate i A. Franchi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2011 r. w sprawie T-584/08 Cantieri navale De Poli przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/38/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 20/08 (ex N 62/08), której Włochy zamierzają udzielić przez wprowadzenie zmian do programu pomocy N 59/04, dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. 2010, L 17, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Cantiere navale De Poli SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Włoska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-200/11 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. c) — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Artykuł 4 ust. 1 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego)

(2012/C 194/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2011 r. w sprawie T-3/09 Włochy przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/38/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 20/08 (ex N 62/08), której Włochy zamierzają udzielić przez wprowadzenie zmian do programu pomocy N 59/04, dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. 2010, L 17, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-333/11) (¹)

(Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Konwencja TIR — Wspólnotowy kodeks celny — Podatki akcyzowe — Przewóz z zastosowaniem karnetu TIR — Nieprawidłowe zwolnienie — Ustalenie miejsca popełnienia naruszenia — Pobór należności celnych przywózowych i podatków akcyzowych — Właściwość)

(2012/C 194/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 454 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1), art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1) oraz art. 37 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (konwencja TIR) — Naruszenia lub nieprawidłowości — Miejsce popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości — Miejsce uznane za zlokalizowane tam, gdzie stwierdzono naruszenie lub nieprawidłowość w przypadku niemożności określenia miejsca ich popełnienia

Sentencja

- 1) Artykuł 454 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1662/1999 z dnia 28 lipca 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że stowarzyszenie poręczające może wykazać miejsce popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości w oparciu o miejsce, gdzie został przyjęty karnet TIR lub zapieczętowano towary. Jeżeli owo stowarzyszenie skutecznie obali domniemanie właściwości organów celnych państwa członkowskiego, na którego terytorium zostało stwierdzone naruszenie lub nieprawidłowość w trakcie przewozu zrealizowanego z zastosowaniem karnetu TIR na korzyść organów państwa członkowskiego, na którego terytorium faktycznie została popełniona ta nieprawidłowość, czego zbadanie należy do sądu krajowego, organy celne tego ostatniego państwa stają się właściwe do poboru długu celnego.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej dyrektywą Rady 96/99/WE z dnia 30 grudnia 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że organy celne państwa członkowskiego, na którego terytorium towary zostały odkryte, zajęte i skonfiskowane, są właściwe do poboru podatków akcyzowych, nawet jeśli owe towary zostały wprowadzone na terytorium Unii w innym państwie członkowskim, o ile towary te były przechowywane do celów handlowych, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 marca 2012 r. — *Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*, Focus Magazin Verlag GmbH

(Sprawa C-334/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy ACNO FOCUS — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego FOCUS — Odmowa rejestracji — Artykuł 43. ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Wcześniejszy znak towarowy zarejestrowany od co najmniej pięciu lat)

(2012/C 194/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lancôme parfums et beauté & Cie (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Focus Magazin Verlag GmbH (przedstawiciele: R. Schweizer i J. Berlinger, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie T-466/08 Lancôme przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „ACNO FOCUS” dla towarów należących do klasy 3 na decyzję R 1796/2007-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 29 lipca 2008 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, którą odmówiono rejestracji wspomnianego znaku w następstwie sprzeciwu właściciela słownego krajowego znaku towarowego „FOCUS”, zarejestrowanego dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 i 42 — Wykładnia i stosowanie art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009) — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Lancôme parfums et beauté & Cie zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.